

Zpěvník
hudop.cz

2017/07/30

*Made by HUDOP:
This is dedicated to
Someone else, not you.*

Osnova

Songlist	3
České	5
Slovenské	72
Anglické	75
Italské	82

Songlist

Tajemství Tepešváru	6
Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky	7
Za pokladem Černé perly	8
2012: Martanská odysea	9
Hvězdná brána: Stanoviště Alfa	10
Amerika	11
Anděl	13
Batalion	15
Básnířka	16
Bedna vod whisky	18
Bláznova ukolébavka	20
Dej mi víc své lásky	21
Franky Dlouhán	22
Grónská písnička	23
Hlídač krav	24
Hvězda na vrbě	26
Hvězdář	27
Já viděl divoké koně	29
Jižní kříž	30
Když mě brali za vojáka	31
Kometa	33
Kozel	35
Krysař	36
Little Big Horn	38

Maruška	39
Mám doma kočku	41
Mezi horami	44
Milenci v texaskách	45
Montgomery	46
Nad stádem koní	47
Obluda	49
Osamělý město	51
Píseň zhrzeného trampa	52
Pochod marodů	54
Proměny	56
Severní vítr	58
Svařák	60
Špinavej Titanik	61
Titanic	63
To samo	64
Tři kříže	67
Vlak v 05	68
Zatanči	69
Zítř ráno v pět	70
L. A. G. Song	73
Blowin' in the Wind	76
Drunken Sailor	77
Lady in Black	79
Ring of Fire	81
Bella Ciao	83

České

Česko je vnitrozemský stát ležící ve střední Asii. Sousedí na západě s Německem, na východě není daleko do Ruska. Na mapách nenaleznete žádné moře, jen krev a mléko, uran, strdí a údajně i med. V 90. letech minulého století začaly plány na zatopení části Moravy tak, aby se sousední Slovensko stalo českou zámořskou kolonií. Kvůli Greenpeace k tomu však nedošlo (Moravistánská katolíci to přisuzují vlivu sv. Cyrila a Metoděje, jistá část populace zase Klementa Gottwalda).

Již starověcí Egypťané, Číňané a Olmékové zmiňovali vzdálený cizí kraj, kde údajně poklidně žil kulturně vyspělý národ – národ Čechů. Čechové, původem Slované, zakládali knihovny a čas trávili studiem, aby pak večer měli o čem diskutovat v hospodě u piva. Bojovali neradi, raději trusili moudra při lidové zábavě, případně něco vyráběli či kutili. Po první návštěvě kupce Sába se věci naučili i prodávat. Časem se naučili také prodej věcí, které se jim tak docela nepovedou.

Čeština je extrémně složitý jazyk, proto už Češi nemají kapacity na to, aby se naučili nějaký cizí jazyk. Je obecně známou skutečností, že největší šance měl při volbě nového Papeže kardinál Vlk, který ale nakonec neuspěl z jediného důvodu a to, že nikdo nedokázal vyslovit jeho jméno. Ve skutečnosti je v Čechistánu mnoho jazyků, ovšem jen čeština je úřední.

Hymna Česka je stará píseň původem z předminulého století. Její melodie i text pochází z veselohry, která se hrávala pro pobavení prostého lidu v divadlech na pražských předměstích. Její text, melodii, videoklip a další informace najdete na oficiálním kanálu YouTube. Autorem textu je Josef Šroub a hudbu složil Josef Kajetán Pterodaktyl.

1

Tajemství Tepešváru

Hurá do přírody

Občané tepeští, co je moc, to je moc,
občané tepeští, moc je moc;
strach náš se rozptýlil, tak pozvedněme hlas,
vždyť čas se nachýlil, vždyť nejsou jedni z nás,
co je moc, to je moc.

Vyjděme do temnot, co je moc, to je moc,
vyjděme do temnot, moc je moc;
kde snovou život náš, a dokonce i smrt,
tak v sázku nic nedáš, jen v syžetu škrt,
co je moc, to je moc.

Ten úsměv jedový, co je moc, to je moc,
ten úsměv jedový, moc je moc;
když přišli s nabídkou, když přišli s řešením,
když přešli s nadílkou, když přešli s hřešením,
co je noc, to je moc.

Spaste své svědomí, co je moc, to je moc,
spaste své svědomí, moc je moc;
jen hrstka pěkných lží a křivé přísahy,
pohár se krví mží, končí mé výstrahy.
Zlost je zlost! Dost je dost!

2

Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky

Hurá do přírody

Srdce nás tam k hoře povede,
tam do hlubin, kde poklad je.
Se soumrakem už vstává den,
kdy zlato své zas najdeme.

Plášť v borovicích sténá dál,
a vítr skučí v zádech žal.
Měl zkázu nést a spálit vřes.
Les pochodněmi větví vlál.

3

Za pokladem Černé perly

Hurá do přírody

Na bárce z krunýře pějem svůj verš,
jak se tak ploužíme líně jak veš.
Velrybu bílou znal pražský král,
pro něj ji chytit nám za úkol dal.
"Hodokvas vítězný - hřeš, jak jen chceš."

Zemřela chýra - nás přepad' žal,
tělo nechť plaví proud po vlnách v dál.
Výprava její se skončila v půli,
toť dílo krysí a krysám jen k vůli,
přísahu porušil ten sprostý král.

Do moře hladem pad' nejeden pták,
shůry až do vln, jak stáh' by ho hák.
Keblovský hlídkař se svědectvím černým,
jenž v plášti hlídkuje nad mořem věrným,
došel až za známé hranice map.

Na bárce z krunýře přes moře jdem,
vstříc krajům mlžným, kde skrytá je zem.
Nespočet na moři spatříme rán,
smát se i plakat zří nás oceán,
dřív, nežli vstoupíme na rodnou zem,
dřív, nežli vstoupíme na naši rodnou zem.

4

2012: Marťanská odysea

Hurá do přírody

Rudá je planeta, kde musíme hnít.
Rudá je krev, až budeme dřít.
Rudá je obloha, když odejde mrak,
rudá je dobrá, tvrdil to Marx.

Rudej byl Lenin, ten starej frája,
rudá je prej i ve vesmíru tráva.
Rudá je louže, když šlápneš na sýčka,
potom je rudý i naše moře a říčka.

Jako nálada, když zahrajou poslední kus,
rudej byl v plamenech prej i mistr Jan Hus,
je to planeta, kterou mám prostě rád,
rudá je dobrá, vždyť je to Mars.

5

Hvězdná brána: Stanoviště Alfa

Hurá do přírody

Já ač mám spánek bezesný,
mně včera sen se zdál,
že přišel za mnou Jack O'Neill,
do SG-C mě vzal.

Řekl: "Víte, Země stůně,
Goa'uldi nám hrozbou jsou,
vzepřít jim se neumíme,
když bránou na nás jdou."

6
Amerika
Lucie

Nandej mi do hlavy tvý brouky,
a Bůh nám seber beznaděj,
v duši zbylo světlo z jedný holky,
tak mi teď za to vynadej.

Zima a promarněný touhy,
do vrásek stromů padá déšť,
Zbejvaj roky, asi ne moc dlouhý,
do vlasů mi zabroukej:

pá pa pá pá
pá pá pá pá
pá pa pá pá oujeé
pá pá pá pá
pá pa pá pá oujeé

Tvoje voči jenom žhavý tóny,
dotek slunce zapadá,
horkej vítr rozezní mý zvony,
do vlasů ti zabroukám:

pá pa pá pá
pá pá pá pá
pá pa pá pá oujeé
pá pá pá pá
pá pa pá pá oujeé

Na obloze křídla tažnejch ptáků,
tak už na svý bráchy zavolej.
Na tváře ti padaj slzy z mraků
a Bůh nám sebral beznaděj.

V duši zbylo světlo z jedný holky,
do vrásek stromů padá déšť,
poslední dny, hodiny a roky,
do vlasů ti zabroukám:

pá pa pá pá
pá pá pá pá
pá pa pá pá oujeé
pá pá pá pá
pá pa pá pá oujeé

7

Anděl

Karel Kryl

Z rozmlácenýho kostela
v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla,
polámali mu křídla.

Díval se na mě oddaně,
já měl jsem trochu trému.
Tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému.

A proto, prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká
a nemine,
co mě čeká
a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu,
pozorující ptáky,
debatující o Bohu
a hraní na vojáky.

Do tváře jsem mu neviděl,
pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl,
že mohou poletovat.

A proto, prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká
a nemine,
co mě čeká
a nemine.

Když novinky mi sděloval
u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval
z mosazný nábojnice.

A tak jsem pozbyl anděla,
on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá
novýho z mojí helmy.

A proto, prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká
a nemine,
co mě čeká
a nemine.

8

Batalion

Spirituál kvintet

Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři.

Dříve než se rozední,
kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední,
čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání..

Ref.:

Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky Vám královští verbíři.

Rozprášen je Batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Ref.

Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři...

9

Básnířka

Jaromír Nohavica

Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
Bouchala na dvířka paláce poetiky
S někým se vyspala, někomu nedala
Láska jako hobby
Tak o tom napsala sonet na čtyři doby

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti
Ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty
Plná tragiky, plná mystiky
Plná splínu
Tak jí to otiskli v jednom magazínu

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu
Trochu se napila, trochu se opila
Na účet redaktora
Za týden na to byla hvězdou mikrofóra

Pod paží nosila rozepsané rukopisy
Ráno se budila vedle záchodové mísy.
Múzou políbena, životem potřísněná
Plná zázraků
A pak ji vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky
Ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky
Cítila u srdce, jak po ní přešla
Železná bota
Tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života

Pak jednou v pondělí, přišla na koncert na koleje
A hlasem pokorným prosila o text Darmoděje
Péro vzala a pak se dala
Tichounce do pláče
/:A její slzy kapaly na její mrkváče:/

10

Bedna vod whisky

Hoboes

(a nějakej Slovák, co moc nerozumí rýmům)

Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lyně.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá a zatracenej pech,
když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby jsi se, chlapčik, len nechtěl dobirat,
nemusel jsi tēraz na hentenonej stat,
moh' jsi někde v krčme tu palenicu pít,
nemusel jsi chlapčik s oprazom co maš.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi vostane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny...

11

Bláznova ukolébavka

Jan Nedvěd

Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí.
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc
temnou.
Ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou.

Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když Tebe mám rád, když Tebe tu mám.

Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš...

12

Dej mi víc své lásky

Olympic

Vymyslel jsem spoustu nápadu, aúú,
co podporujou hloupou náladu, aúú,
hodit klíče do kanálu,
sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,
v bíle plachtě chodím pozadu, aúú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyřábím tu hradní záhadu, aúú.

Má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aúú
Ja nechci skoro nic,
já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásy, aúú

Nejlepší z těch divnej nápadu, aúú,
mi dokonale zvednul náladu, aúú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aú.

Má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aúú
Ja nechci skoro nic,
já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásy, aúú

13
Franky Dlouhán
Brontosauri

Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

Ref.:

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží
a zase jede dál a každej,
kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč,
tam Frankey hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

Ref.

Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůhví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref.

14

Grónská písnička

Jaromír Nohavica

Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem.
/:My bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma.:/

Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc.
/:Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.:/

Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky.
/:Medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není.:/

Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd.
/:”Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.”:/

V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději.
/:Smíchem se otřásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu figlů.:/

Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů.
/:My bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma.:/

15

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

Když jsem byl malý, říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem krav.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda dam
pam pam padam pam padádam
pam padadadam padadadadam

K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda dam
pam pam padam pam padádam
pam padadadam padadadadam

Teď už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda dam
pam pam padam pam padádam
pam padadadam padadadádam

Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda dam
pam pam padam pam padádam
pam padadadam padadadádam

16

Hvězda na vrbě

Karel Mareš, Jiří Štaidl

Kdo se večer hájem vrací,
Ten ať klopí zraky,
Ať je nikdy neobrací
K vrbě křivolaký.

Jinak jeho oči zjistí,
I když se to nezdá,
Že na vrbě kromě listí
Visí malá hvězda.

Viděli jsme jednou v lukách
Plakat na tý vrbě kluka
Který pevně věřil tomu
Že ji sundá z toho stromu.

Kdo o hvězdy jeví zájem
Zem když večer chladne
Ať jde klidně přesto hájem
Hvězda někdy spadne.

Ať se pro ní rosou brodí
A pak vrbu najde si
A pro ty co kolem chodí
Na tu větev zavěsí.

Viděli jsme jednou v lukách
Plakat na tý vrbě kluka
Který pevně věřil tomu
Že ji sundá z toho stromu.

17
Hvězdář
UDG

/:Ztrácíš se před očima
rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina
odkrývá moji vinu.:/

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

/:Jak luna mizí s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit,
jen, ať je den, noc ne.:/

Od proseb dávno nic nečekám,
(Od proseb dávno nic nečekám)
nečekám.

Od proseb dávno nic nečekám,
(Od proseb dávno nic nečekám)
nečekám.

Na chodbách v bludných kruzích
zářivka vyhasíná,
a já ti do infuzí
chci přilít trochu vína.

Na nebi jiných sluncí,
jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí,
jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic nehledám)
nehledám.

/:Jak luna mizí s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit,
jen, ať je den, noc ne:./

Obzor než klesne níž,
je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná,
hvězdáře Giordana.

Obzor než klesne níž,
je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná,
hvězdáře Giordana.

Obzor než klesne níž,
je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná,
hvězdáře Giordana.

Opouštíš...

18
Já viděl divoké koně
Jaromír Nohavica

/:Já viděl divoké koně,
běželi soumrakem.:/
/:Vzduch těžký byl a divně voněl
tabákem.:/

/:Běželi běželi bez uzdy a sedla
krajinou řek a hor.:/
/:Sper to čert jaká touha je to vedla
za obzor.:/

/:Snad vesmír nad vesmírem,
snad lístek na věčnost.:/
/:Naše touho ještě neumírej,
sil máme dost.:/

/:V nozdrách sládne zápach klisen
na břehu jezera.:/
/:Milování je divoká píseň
večera.:/

/:Stébla trávy sklání hlavu,
staví se do šiku.:/
/:Král s dvořany přijíždí na popravu
zbojníků.:/

/:Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet,
nemyslet na návrat.:/
/:S koňskými handlíři vyrazit dveře,
to bych rád.:/

19

Jižní kříž

Jan Nedvěd

Spí Jižní kříž,
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
to na studený zemi
ještě uměli jsme milovat a spát.

A dál, však to víš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánek
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

Spí Jižní kříž,
vidíš všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.

Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

20

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

Když mě brali za vojáka,
stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak ti všichni dokola-la-la-la,
jak ti všichni dokola.

Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit,
jak mám správný voják býti,
a svou zemi chrániti-ti-ti-ti,
a svou zemi chrániti.

Na pokoji po večeři,
ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil-lil-lil-lil,
krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic-nic-nic-nic,
tak nebylo z toho nic.

Neplačte vy oči mé,
ona za to nemohla, protože
mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla-la-la-la,
tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala,
řek jí že má zrovna volný kvartýr,
tak se sbalit nechala-la-la-la,
tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila-la-la-la,
jakkak se vám líbila-la-la-la,
no nic moc extra nebyla.

21

Kometa

Jaromír Nohavica

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
zmizela jako laň u lesa v remízku,
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Na na na

Na ná na na na na

Na na na

Na ná na na na na

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě...

22

Kozel

Jaromír Nohavica

/:Byl jeden pán,:/
/:ten kozla měl,:/
/:velice si:/
/:s ním rozuměl.:/

/:Měl ho moc rád,:/
/:opravdu moc.:/
/:Hladil mu fous:/
/:na dobrou noc.:/

/:Jednoho dne:/
/:se kozel splet',:/
/:rudé tričko:/
/:pánovi sněd'./

/:Když to pán zřel,:/
/:zařval jejé.:/
/:Svázal kozla:/
/:na koleje.:/

/:Zapískal vlak,:/
/:kozel se lek'.:/
/:To je má smrt,:/
/:mečel mek mek.:/

/:Jak tak mečel,:/
/:vykašlal pak:/
/:rudé tričko,:/
/:čímž stopnul vlak.:/

23

Krysař

Znouzectnost

Bylo nebylo, kde se to tu vzalo,
černé na bílém to na plakátech stálo.
Bude tu hrát krysař a ty jeho krysy
a bude to muzika dobrá jako kdysi.

Bylo nebylo, pak na scéně stáli,
potkat je v noci ve městě, možná byste se báli.
Středověký škorně a staletou halenu,
do copánků spletený vlasy barvy havranů.

Ref.:

Bylo nebylo, bylo nebylo,
bylo nebylo a bylo nebylo.

A bylo.

Bylo nebylo, bylo nebylo,
bylo nebylo a bylo nebylo.

Bylo nebylo, kde se vlastně vzali
a tou kouzelnou muzikou štěstí rozdávali.
Pak ten okamžik skončil a nikdo nechtěl domů,
atmosféra, kdo tam nebyl, nevěřil by tomu.

Ref.

Bylo nebylo, uplynul nákej čas
a plakáty na nárožích visely tu zas.
Lidi zachvátila horečka a každý tam chtěl jít,
bez rozdílu názorů zas to kouzlo prožít.

Ref.

Bylo nebylo, prošly divný zprávy,
že vyšlehnou hranice pro čerty a ďáblý.
Do datumu na plakátech chybělo pár dní
a na radnici Krysaře zvou si páni radní.

Ref.

Bylo nebylo, řekli, to by teda nešlo,
s touhle vaší vizází hrát budete tu těžko!
Nás vůbec nezajímá, že vás mají lidi rádi,
my jsme tady od toho jejich mysli chránit!

Ref.

Bylo nebylo, jako v tý pohádce,
Krysař město opouští a hudba zní v dálce.
Jak za kouzelnou píšťalou za ním myšlenky táhnou
a hodně dlouho v tomhle městě byl cítit vzduch křivdou.

Ref.

24

Little Big Horn

Greenhorns

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,
a z indiánskejších signálů po nebi letí dým.

Ref.:

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer se svou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!,
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej!

Ref.

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modřejších kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Ref.

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ref.

25

Maruška

Malomocnost prázdnoty

/:Na malém plácku:/
/:děti si hrají,:/
/:hrají si na válku,:/
/:všechno už mají.:/

/:Stejnokroj z tepláků:/
/:větší než na míru,:/
/:dřevěný pistole,:/
/:čepice z papíru.:/

/:A bitva za bitvou,:/
/:tak to jde dokola,:/
/:až potom najednou:/
/:něčí hlas zavolá.:/

Ref.:

/:Zastavte válku,:/
/:Maruška brečí,:/
/:dostala kamenem:/
/:při naší zteči.:/

/:Co jste to za vojsko,:/
/:když místo střelení:/
/:do svých nepřátel:/
/:házíte kamení.:/

/:Na to my nehrajem,:/
/:vy nám to kazíte,:/
/:nedbáte pravidel,:/
/:A pak se divíte!:/

/:Na velkém plácku:/
 /:hrají si dospělí:/
 /:jen místo dřevěných:/
 /:hračky maj z oceli.:/

/:Ocel se zarývá:/
 /:do kůry stromů,:/
 /:desítky jizviček:/
 /:a blesky hromů.:/

/:Některým na duši,:/
 /:některým do těla:/
 /:vpálí znamení,:/
 /:proč nikdo nevolá?:/

Ref.

26

Mám doma kočku

Pokáč

Jednou mi drahá říká:
Miláčku, já chci kočku
Já na to, že chci spíš psa
A jeli jsme pro kočku

V útulku v Měcholupech
Maj dobřej výběr, zdá se
Kočky jsou zcela zdarma
Jen očkování za patnáct set

Po dlouhým vybírání
Diskuzích a dvou hádkách
Jedno z koťátek jemně sevře
Můj prst ve svých drápkách

A volba byla jasná
Má drahá slzy suší
Co si však vezem domů
To ani jeden z nás netuší

Ref.:
Mám doma kočku, mám ji rád
Je to skvělý kamarád
Jen od té doby, co ji znám
Mám ruce nohy samej šrám
Dávno už se nemazlí
Žít s ní je pro zdraví fakt zlý
Každý den projdu terorem
Mám nejspíš kočku s errorem

Prvních pár dnů soužití
 Vše vypadá nevinně
 Koťátko v náručí spí
 A pak zkadí půlku kuchyně

Prostě nic, co nečekáš
 Když útulek zaručí
 Že kočička se po pár týdnech
 Na záchůdek naučí

Jenže pár měsíců je pryč
 Záchod zeje prázdnotou
 Bytem čpí příšernej smrad
 Za kočkou lítám s lopatou

Když jí zkusím pomoci sám
 Na záchod ji přemístit
 Zvládne mi dlaně rozdrásat (AU)
 A ještě potřísnit

Ref.

Za noc nejmín pětkrát
 Jí okno otevřít jdu
 Pak v práci šéf se zeptá
 Proč vždy tak ospalý přijdu

Že občas hrdě nám dvoum
 Donese zakouslou myš
 Poznáš až ráno když se
 S torzem myši v ústech vzbouzíš

Tak jsme si dobrovolně
 Pořádili katastrofu
 Stálo nás to patnáct stovek
 A jednu zbrusu novou sofu

Kouše, škrábe, drásá
No prostě je to krása
Tváří se tak roztomile
Zvlášť, když se mi rejpe v žíle

Mám doma kočku, mám ji rád
Je to skvělý kamarád
Jen od té doby, co ji znám
Mám ruce nohy samej šrám
Dávno už se nemazlí
Žít s ní je pro zdraví fakt zlý
Každý den projdu terorem
Mám nejspíš kočku...

Ráda dlouze sedá v okně
Anebo ve dveřích
Bůh ví, proč nejradši v zimě
Když venku padá sníh

Když pak v bytě máme mínus dvacet
Tak nás zahřívá
Aspoň pocit, že v tu chvíli naši
krev neprolívá
OU!

Ref.
MŇAU

27
Mezi horami
Čechomor

/:Mezi horami
lipka zelená,:/
/:zabili Janka, Janíčka, Janka
miesto jeleňa.:/

/:Keď ho zabili,
zamordovali,:/
/:na jeho hrobě, na jeho hrobě
kříž postavili.:/

/:Ej křížu, křížu
ukřižovaný,:/
/:zde leží Janík, Janíček, Janík,
zamordovaný.:/

/:Tu šla Anička
plakat Janíčka,:/
/:hned na hrob padla a viac nevstala
dobrá Anička.:/

Mezi horami...

28

Milenci v texaskách

Josef Zíma, Karel Štědrý

Chodili spolu z čisté lásky
a sedmnáct jim bylo let
a do té lásky bez nadsázky
se vešel celý širý svět.

Ten svět v nich ale viděl pásky
a jak by mohl nevidět,
vždyť horovali pro texasky
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli,
za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili
bez požehnání úradů.

Ať vám to je, či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je, či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád
a bylo by moc pošetilé
pro život hledat jízdní rád.

Tak jeden mladík s jednou slečnou
se spolu octli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou,
kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

29

Montgomery

Mirek Skunk Jaroš

Děšť ti, holka, smácel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdný kruh.
Kde je zbytek tvojí krásy,
to ví dneska snad jenom Bůh.

Ref.:

Z celé Jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony,
déšť ti смеjvá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Ref.

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlasy jako jíl.

Ref.

Děšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

Ref.

30
Nad stádem koní
Buty

Nad stádem koní
podkovy zvoní, zvoní,
Černý vůz vlečou,
a slzy tečou
a Já volám...

Tak neplač můj kamaráde,
Náhoda je blbec, když krade,
Je tuhý jak veka,
a řeka ho splaví,
Máme ho rádi

No tak co, tak co, tak co....

Vždycky si přál,
až bude popel,
i s kytarou,
vodou ať plavou,
jen žádný hotel,
s křížkem nad hlavou,

Až najdeš místo,
kde je ten pramen,
a kámen, co praská,
budeš mít jisto,
patří sem popel,
a každá láska,

No tak co, tak co, tak co...

Nad stádem koní,
 podkovy zvoní, zvoní,
 Černý vůz vlečou,
 a slzy tečou
 A já šeptám...

Vysyp ten popel kamaráde,
 do bílé vody, vody,
 Vyhasnul kotel,
 a náhoda je,
 štěstí od podkovy,
 heja heja hej

Vysyp ten popel kamaráde,
 do bílé vody, vody,
 Vyhasnul kotel,
 a náhoda je,
 štěstí od podkovy.

31
Obluda
Hop Trop

Jó, dvěšťe nás tam bylo na brize do Číny
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
křik' plavčik na stožáru, a hlásek se mu třás':

Já tady nebudu, já vidím vobludu,
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

Má vocas dvěšťe sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

Já tady nebudu, já vidím vobludu,
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

Já tady nebudu, já vidím vobludu,
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystř vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

Já tady nebudu, já vidím vobludu,
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

Já tady nebudu, já vidím vobludu,
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.
ach, ich, och, ach ...

32

Osamělý město

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

Ref.:

Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
naposled, naposled.

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

Ref.

Do prázdných beden z otvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

Ref.

Tak bloudím tímhle strašným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.

Ref.

33

Píseň zhrzeného trampa

Jaromír Nohavica

Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp
(johoho a neznám písně z pamp)
vyloučili mě z osady že prý jsem houby tramp
(johoho že prý jsem houby tramp)

Napsali si do cancáků jen ať to každý ví
(johoho jen ať to každý ví)
Vyloučený z řad čundráků ten frajer libový
(johoho ten frajer libový)

Ref.:

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád jazz-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne
pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky
(johoho jen žádný legrácky)
jinak chytneš na bendžo čestný čundrácký
(johoho a čestný čundrácký)

Že prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
(johoho až se dám do cajku)
a odříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku
(johoho akordy na Vlajku)

Ref.

A tak chodím po světě a mám zaracha
(johoho a mám zaracha)
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
(johoho a dávám si bacha)

Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb
(johoho a nepoučí z chyb)
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp
(johoho a zase bude líp)

Ref.

34

Pochod marodů

Jaromír Nohavica

Krabička cigaret
a do kafe rum, rum, rum,
dvě vodky a Fernet
a teď, doktore, čum, čum, čum,
chrapot v hrudním koši,
no to je zážitek,
my jsme kámoši
řidičů sanitek, -tek, -tek.

Měli jsme ledviny,
ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny
už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk,
co je to, nemám šajn,
a je to vlastně fuk,
žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Cirhóza, trombóza,
dávivý kašel,
tuberkulóza
- jó, to je naše!
neuróza, skleróza,
ohnutá záda,
paradentóza,
no to je paráda!
Jsme slabí na těle,
ale silní na duchu,
žijem vesele,
juchuchuchuchu!

Už kolem nás chodí
pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi,
je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy
a je to čiperka,
koho chce, najde si,
ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítřka nás odvezou,
bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou
na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati
ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati
ze samé radosti, -sti, -sti.

Zpívati: cirhóza, trombóza,
dávivý kašel,
tuberkulóza,
hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza,
krivičná záda,
paradentóza,
no to je paráda!
Byli slabí na těle,
ale silní na duchu,
žili vesele,
než měli poru
-chu -chu -chu -chu -chu -chu
-chu -chu -chu -chu -chu
-chu -chu -chu -chu -chu
-chu -chu -chu -chu.

35
Proměny
Čechomor

Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku,
nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

Copak sobě myslíš, má milá panenko,
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám malú veveričkú,
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma takú sekerečku,
ona mi podetne důbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám tu malú rybičkú,
a já ti uplynu pryč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma takovou udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na zemi.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

36

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Jdu s děravou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

37

Svařák

Harlej

/:Když jsem sám doma,:/
 /:poslouchám Vávra,:/
 /:starýho vola,:/
 /:pořád dokola,:/

/:Chce to mít nápad,:/
 /:a ne pořád chrápat,:/
 /:já dostal jsem nápad,:/
 /:udělat mejdan,:/

Mám rád svařené víno červené,
 já mám rád rád svařák.
 Máám rád svařené víno červené,
 já mám rád rád svařák.

/:Se známou partou,:/
 /:domluva krátká,:/
 /:zejtra v šest hodin,:/
 /:vstup jedna lampa,:/

/:Začíná mejdan,:/
 /:na 200 procent,:/
 /:my plníme plány,:/
 /:rostou nám blány,:/

Mám rád svařené víno červené,
 já mám rád rád svařák.
 Máám rád svařené víno červené,
 já mám rád rád svařák.

38

Špinavej Titanik

Malomocnost prázdnoty

Všude kolem prázdno,
loď pluje v úplném bezvětrí,
v podpalubí bahno,
na palubě špína.
Čert ví, kam pluje,
snad ke štěstí, snad do záhuby,
na kupách hnoje
smrtka se na ně zubí.

Opilý námořník
s opilou děvkou
na lodi souloží
pod mokrou plachtou.
Nic kolem nevidí,
nic nevnímají,
jenom se houpají
na vlnách chtěče.

Na týhletý lodi
s kormidlem v půli zlomeným
cestující chodí
tváří se šťastně, jsou veselí!
Všichni jsou slepí,
svůj osud radši netuší,
nevidí útesy
nasáklý smrtí.

Opilý námořník
s opilou děvkou
na lodi souloží
pod mokrou plachtou.
Nic kolem nevidí,
nic nevnímají,
jenom se houpají
na vlnách chtějí.

Trosky lodi plavou
po mořské hladině v bezvětrí,
moře plné lidí,
na břeh nikoho už nepustí!
Obrovské bohatství,
sobecky nastrádané,
nikdo už nevlastní,
válí se všude po dně,
jen...

Opilý námořník
s opilou děvkou
na lodi souloží
pod mokrou plachtou.
Nic kolem nevidí,
nic nevnímají,
jenom se houpají
na vlnách chtějí.

39
Titanic
Tři sestry

Z výšin Velkých Karpat
Přes moře na západ.
Bída v Americe má cíl.
Ráno maj už lístek.
Titanic je místem,
Kde teď budou týdnů pár žít.

Jen Ján zpívej zas jak Dán.
Prošvihnul odjezd parníku snů.
Máma ta pláče že sám
Odsoudil se skrz pitku
Ke smutnému zítřku svých dnů.

Přístavem se toulá
A lístek svůj žmoulá.
Protáhnul ten mejdan pár dní.
Náhle z novin zpráva,
Že ledovec jak kráva
Potopil ten slavný parník.

Pán Ján zpívej zas jak Dá.
Slavný muž, jenž měl z pekla štěstí.
Vrátí se zpátky jen sám.
Odchází z Karpat bída.
On hodlá dál žít na scestí.

40
To samo
Jananas

Ta kopírka už byla rozbitá,
když jsem do ní lehal
Ta postel už hořela,
když jsem v ní kopíroval
Kaviár z lednice sám vysublimoval
Počítač se sám od sebe zase zavíroval

To porno byl spam, já nic nestahoval
Klíče se ztratily a diář schoval
Ten požár bytu, asi špatnej drát
Já nic, přece, nebudu lhát

Já ne, to samo
Ono se to samo
Já ne, to samo
Ono se to udělalo
Ne, to samo, ono se to samo, já ne

Já to neukrad, já to našel
a taky mi to dali
Chtěl jsem to vrátit,
Jenže jsme se nepotkali

Já to neztratil, fakt ne!
Ukradli mi tašku
A za tu flešku, kdes měl všechno,
koupim ti flašku

Já to nezlomil, bylo to nalomený
Já to neroztrh, bylo to natržený
Já jen se bránil, já nechtěl se prát
Já nic, přece nebudu lhát

Já ne, to samo
Ono se to samo
Já ne, to samo
Ono se to udělalo
Ne, to samo, ono se to samo, já ne

Já nezloustnul, měl jsem zranění
a kila šla nahoru
Musel jsem jít učit,
i když byl jsem dobřej v oboru

Chtěl jsem cestovat a odejít z domu,
ale neumím anglicky, nevedli mě k tomu
Za to, že jsem chudej, může tenhle stát
Já nic, přece nebudu lhát

Víš, já jsem neměl nikdy štěstí
Nevím, proč zrovna já
Může za to moje dětství
Není to vina má

Má žena, ta mi nerozumí,
trpím její vinou
Ale teď jsi tu ty a mezi námi
je chemie, nemám možnost jinou

A teď samo moje tělo vstalo
a na tebe zareagovalo,
když sami teď spolu jsme tu,
pojď se mnou do kabinetu

Stalo se to samo, já ne
Ono se to udělalo samo
Stalo se to samo, já ne,
to samo, to samo, to samo

Chemie, když je tu, pojď se mnou do kabinetu
chemie, když je tu, pojď se mnou do kabinetu

41

Tři kříže

Hop trop

Dávám sbohem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa My Grave
míří k útesům, který znám.

Ref.:

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Sten.

Ref.

Já Bob Green mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

Ref.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Davy Rodgers těm dvoum život vzal
Svědění měl a vedle nich si klek:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí."

Ref.

42

Vlak v 05

Greenhorns

Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,
když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
proč nechávám svou ciaretu vyhasnout,
proč každou chvíli stojím jako solnej sloup.

Touhle tratí já jsem jezdil řadu let.
Mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, výhybkář Joe a brzdař Kid.

Jednou, když jsme jeli z Friska v 05,
tahle trať nebejvala nikdy žádnej med,
po banánový slupce sklouz a z vlaku slít
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.

Za rok nato zase z Friska v 05
vyjel si Mike mašinfira naposled.
Tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít a zlomil si vaz o pražce.

Pak jsem už zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou.
Jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on ani ten vlak z Friska v 05.

Takže už víš, proč jsem teda bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v němž jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

Ten vlak z Friska už se řítí tmou,
tak ahoj Kide, Miku, Joe...

43

Zatanči

Jaromír Nohavica

Zatanči má milá zatanči pro mé oči,
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
ať tvůj šat má milá ať tvůj šat na zemi skončí,
ať tvůj šat má milá rázem je sňat.

Ref.:

Zatanči jako se okolo ohně tančí,
zatanči jako na vodě loď,
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
zatanči a pak ke mně pojd.

Polož dlaň má milá polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi má milá obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí buď.

Ref.

Nový den než začne má milá nežli začne,
nový den než začne nasyt' můj hlad,
zatanči má milá pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

Ref.

Ref.

44

Zítř ráno v pět

Jaromír Nohavica

Až mě zítř ráno v pět
ke zdi postaví,
ještě si naposled
dám vodu na zdraví,
z očí pásku strhnu si,
to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si
lásko na tebe.
A pak vzpomenu si
na tebe.

Až zítř ráno v pět
přijde ke mně kněz,
řeknu mu že se splet,
že mně se nechce do nebes,
že žil jsem jak jsem žil
a stejně tak i dožiju,
a co jsem si nadrobil
to si i vypiju.
A co jsem si nadrobil
si i vypiju.

Až zítra ráno v pět
poručík řekne pal,
škoda bude těch let,
kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám
a potom líto přijde mi,
že tě lásko nechávám
samotnou tady na zemi.
Že tě lásko nechávám
na zemi.

Až zítra ráno v pět
prádlo půjdeš prát
a seno obracet
já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň
a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň,
nezapomeň a žij.
Ná-na ná-na ná-na ná
ná-na ná-na ná,
na mě nezapomeň
a žij.

Slovenské

Slovensko (anglicky Slotakia, maďarsky Kibaszott északi ország), dlouhý tvar Slovenská republika, někdy též Severní Maďarsko, je malinkatá země ve tvaru halušky, hraničící se Sovětským svazem. Žijí v ní (kromě Maďarů, Romů, Rusínů, Poláků, Čechů a Hejslováků) také Slováci jako nejvýznamnější národnostní menšina.

Vysvětlení pojmenování Slovák a Hejslovák pochází od hanlivého oslovení, které používali maďarští nájezdníci na porobené Slovaný (Slovan → Slovák, srv. Rakušan → Rakušák, Sudeťan → Sudeťák) a zvolací částice Hej, kterou tito popoháněli své slovanské nevolníky do práce.

Dle vlastních citací jsou nejstarším civilizovaným národem Evropy, a možná i světa. Jsou prapředky všech známých starověkých civilizací, jako Etruskové, Řekové, Římané, Egyptané, Indové, Číňané, Komanči a Brňáci.

Hymna Nad Tatrou sa blýska svým meteorologickým zaměřením odkazuje na slotistický původ. Zpívá se v licenci od Tatry Kopřivnice, která ji složila jako reklamní popěvek oslavující dobré jízdní vlastnosti jejich vozů v nepříznivém počasí. Textaři bohužel rytmicky nevycházel závěr Hejslováci ožijú, a proto předponu Hej vynechal.

V dobách Československa Slováci původně vylobbovali, aby se jejich hymna hrála jako první, nicméně po protestech posluchačů ("tak přestaňte ladit a začněte konečně hrát!") ji zakomponovali jako codu písně Kde domov můj.

Nejdůležitější fráze:

- Mé vznášedlo je plné úhořů. – Moje vznášadlo je plné úhorov.
- Příliš žluťoučký kůňúpěl dábelské ódy. – Křdeľšťastnýchďatľov učí pri ústí Váhu mľkveho koňa obhrýzať kôru a žrať čerstvé mäso.

L. A. G. Song

Horkýže Slíže

Poď sem, nech sa s tebou zblížim.
Poď sem, ja ti neublížim.
Poď sem, ja ťa nezbijem.
I'm sorry, I'm a Lesbian.

Poď sem, som tvoj dvorný basník.
Mam energiu za dvanastich
a k tomu lubrikačný gel.
I'm sorry, I'm a really Gay.

Lesbian's and Gay's song.
Lesbian's and Gay's soooooong.
Lesbian's and Gay's song.
Lesbian's and Gay's song.

Poď sem, pustim Iron Maiden.
Poď sem, nalejem ti za jeden.
Poď sem, s barskym nepijem.
I'm sorry, I'm a Lesbian.

Poď sem, tu si ku mne hačaj.
Keď som ťa pozval na rum a čaj.
Stoj! Nechod nikam! Čo je? Hej!
I'm sorry, I'm a really Gay.

Lesbian's and Gay's song.
Lesbian's and Gay's soooooong.
Lesbian's and Gay's song.
Lesbian's and Gay's song.

Poď sem, spolu mame v plane.
že ťa okupem vo fontane.
tak otvor branu lebo ju rozbijem!
I'm sorry baby, I'm a Lesbian.

Viem, neopakuj mi to stale
ja som vyrastol na Death Metale,
ja takymto veciam rozumiem.
I'm sorry... ale veď ja viem!

Lesbian's and Gay song.
Lesbian's and Gay sooooong.
Lesbian's and Gay song.
Lesbian's and Gay song.

Anglické

Anglie, anglicky England, je jedna z historických zemí Spojených emirátů Velké Británie a Severního Irska bez Skotska. Anglie přinesla pro lidstvo a světovou kulturu mnoho pozitivního:

- Anglická kuchyně: Je druhá nejhorší kuchyně na světě, po kuchyni kmene Umburu v Papui
- Anglický humor: Podivná věta, které se Angličani smějí a nikdo neví, proč.
- Anglické pivo: Je druhé nejhorší pivo na světě, po americkém. Vyznačuje se tím, že nemá žádnou pěnu.
- Anglický politik: Neville Chamberlain svět naučil, jak úspěšně vyjednat Mnichovskou dohodu.
- Anglický opilec: "Nazdar, chceš se prát, že jo?" "Ne, nechci." "Ale já myslím, že jo, takže tě musím praštit."
- Anglický plnokrevník: Teplokrevné plemeno koní vzniklé v Anglii křížením původních koní s Araby.
- Anglický polokrevník: Teplokrevné plemeno koní, má jen polovinu vlastností a kvalit anglického plnokrevníka (tzv. dvounohý kůň).
- Beatles: Angličtí Brouci z Liverpoolu byli ve své době ve světě stejně populární, jako americký brouk v ČSSR.

Důležitým uměleckým dílem, ve kterém se tato země zmiňuje, je film Svatba Jiřího Káry z roku 2000. Tento film pojednává o svatbě bezdomovců a opilců na jednom s pražských městských úřadů. V jedné pasáži hlavní postava filmu - Jiří Kára - říká doslova "Anglie, Anglie, Anglie!" a následuje mohutné krknutí. V době natočení šlo o jeden z prvních filmů zmiňující se o této zemi, a má za následek výrazný přínos informací o tomto státě, jeho kultuře, zvycích a historii českým občanům.

Blowin' in the Wind

Bob Dylan

How many roads must a man walk down
Before you call him a man?
Yes, and how many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand?
Yes, and how many times must the cannonballs fly
Before they're forever banned?
The answer, my friend, is blowing in the wind
The answer is blowing in the wind

Yes, how many years can a mountain exist
Before it is washed to the sea?
Yes, and how many years can some people exist
Before they're allowed to be free?
Yes, and how many times can a man turn his head
And pretend that he just doesn't see?
The answer, my friend, is blowing in the wind
The answer is blowing in the wind

Yes, How many times must a man look up
Before he can see the sky?
Yes, and how many ears must one man have
Before he can hear people cry?
Yes, and how many deaths will it take till he knows
That too many people have died?
The answer, my friend, is blowing in the wind
The answer is blowing in the wind

47
Drunken Sailor
lidová

What shall we do with the drunken sailor?
What shall we do with the drunken sailor?
What shall we do with the drunken sailor?
Early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

Shave his belly with a rusty razor,
shave his belly with a rusty razor,
shave his belly with a rusty razor,
early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

Put him in a long boat till his sober,
put him in a long boat till his sober,
put him in a long boat till his sober,
early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

Stick him in a barrel with a hosepipe on him,
stick him in a barrel with a hosepipe on him,
stick him in a barrel with a hosepipe on him,
early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

Put him in the bed with the captain's daughter,
put him in the bed with the captain's daughter,
put him in the bed with the captain's daughter,
early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

That's what we do with the drunken sailor,
that's what we do with the drunken sailor,
that's what we do with the drunken sailor,
early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

Way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
way hey and up she rises,
early in the morning!

48
Lady in Black
Uriah Heep

She came to me one morning
One lonely Sunday morning
Her long hair flowing
In the midwinter wind.

I know not how she found me
For in darkness I was walking
And destruction lay around me
From a fight I could not win

Ref.:

Ah, ah-ah, ah-ah, ah-ah-ah
Ah, ah-ah-ah, ah-ah-ah

She asked me name my foe then
I said the need within some men
To fight and kill their brothers
Without thought of love or God

And I begged her, give me horses
To trample down my enemies
So eager was my passion
To devour this waste of life

Ref.

But she wouldn't think of battle that
Reduces men to animals
So easy to begin
And yet impossible to end

For she's the mother of all men
 Who counselled me so wisely then
 I feared to walk alone again
 And asked if she would stay

Ref.

Oh, lady, lend your hand outright
 And let me rest here at your side
 "Have faith and trust in peace", she said
 And filled my heart with life

There is no strength in numbers
 Have no such misconception
 But when you need me
 Be assured, I won't be far away

Ref.

Thus, having spoke, she turned away
 And though I found no words to say
 I stood and watched until I saw
 Her black coat disappear

My labour is no easier
 But now I know I'm not alone
 I'll find new heart each time
 I think upon that windy day

And if one day she comes to you
 Drink deeply from her words so wise
 Take courage from her as your prize
 And say hello from me

Ref.

Ref.

Ref.

49
Ring of Fire
Johnny Cash

Love is a burnin' thing
And it makes a fiery ring
Bound by wild desire
I fell into a ring of fire.

/:I fell into a burnin' ring of fire
I went down, down, down
And the flames went higher
And it burns, burns, burns
The ring of fire, the ring of fire.:/

The taste of love is sweet,
when hearts like ours meet.
I fell for you like a child,
oh, but the fire went wild.

/:I fell into a burnin' ring of fire
I went down, down, down
And the flames went higher
And it burns, burns, burns
The ring of fire, the ring of fire.:/

And it burns, burns, burns.
The ring of fire,
the ring of fire,
the ring of fire,
the ring of fire,
the ring of fire.

Italské

Itálie je nevyspělou zemí divokých Italů. Nachází se v jižní Evropě a je obklopena ze všech stran mořem (kromě severu). Je tam dostatek slunce, vína, italské zmrzliny, italské mafie a velký nadbytek pláží. Proto se v italském parlamentu před několika lety uvažovalo o odprodeji několika italských pláží České republice (na žádost Jiřího Paroubka). Měly být přemístěny do jižních Čech. Tento obchod se však nakonec neuskutečnil protože se zjistilo, že by bylo nutno odprodat i kus Jadranského moře, a to si nárokují též Chorvatsko.

Itálie ráda vstupuje a vystupuje z mezinárodních organizací, spolků, spojenectví. Dnes je v OSN, FIFA, EU, G7, G8, SPQR nebo NATO, účast v eurozóně zpochybnila a účast v Evropské unii také, což o 6 minut později vzala zpět. Patřila k Ose, později odešla. V letech 974 až 1456 součástí Svaté říše římské s výjimkou let 1022 až 1026 a 1170 až 1182 (v letech 1182 až 1186 tak napůl). V roce 1456 odešla, ještě dříve se vrátila a zůstala až do konce, když se díky Napoleonovi rozpadla.

Itálie se skládá z nohy, která nakopává Sicílii, což má svůj historický původ v římských dobách, kdy Římané válčili se Sicílií. Další ostrov, Sardinie, byl již Římany definitivně odkopnut. Dříve jim náležela též Libye, Itálie potřebovala pevnou půdu pod nohama, ale přišla o ni.

Itálie dala světu hudbu, bez níž se neobešla žádná normalizační estráda. A to přestože šlo povětšinou o obšlehlé verze českých autorů, jako byl Jaroslav Uhlíř, Těžkej Pokondr či Semtex. Samotná hudba se přitom vyznačuje kreativním minimalismem, kdy s minimem prostředků autoři vykouzlí hromady skladeb. Většina písní má harmonii na akordy C - Ami - Dmi - G a slova jsou plusmínus stejná. Písně se však dají dobře odlišit podle rytmu a přízvuku v refrénu (ámore / amóre / amoré).

Italský minimalismus se projevuje i ve filmu. Jen tak si lze vysvětlit, že byli schopni vytvořit sérii úspěšných filmových komedií na základě toho, že jeden chlápek dá facku druhému.

50
Bella Ciao
lidová

Una mattina mi son svegliato
O bella ciao, bella ciao, bella ciao ciao ciao
Una mattina mi son svegliato
Eo ho trovato l'invasor.

O partigiano porta mi via
O bella ciao, bella ciao, bella ciao ciao ciao
O partigiano porta mi via
Che mi sento di morir.

E se io muoio da partigiano
O bella ciao, bella ciao, bella ciao ciao ciao
E se io muoio da partigiano
Tu mi devi seppellir.

Mi seppellire lassù in montagna
O bella ciao, bella ciao, bella ciao ciao ciao
Mi seppellire lassù in montagna
Sotto l'ombra di un bel fiore.

E le genti che passeranno
O bella ciao, bella ciao, bella ciao ciao ciao
E le genti che passeranno
Mi diranno: "Che bel fior".

È questo il fiore del partigiano
O bella ciao, bella ciao, bella ciao ciao ciao
È questo il fiore del partigiano
Morto per la libertà.